

[Socialministeren.]

der træder i kraft den 1. april, bestemmer, at børn under børneforsorg så vidt muligt skal anbringes i familiepleje. Det er lovens regel, og der var — som også fremhævet af det ærede medlem — under lovforslagets behandling i folketinget glædelig enighed om, at det synspunkt skulle fremholdes, at der måtte gøres en ekstra indsats på dette felt.

Det er nævnt, at ansvaret for anbringelse af det enkelte barn under børneforsorgen hviler på de lokale børneværn rundt om i landet; det er altså dér, vi skal sætte ind, og det er dem, vi skal hjælpe. Jeg havde i foråret lejlighed til på børneværnsforeningens årsmøde at indskærpe børneværnenes ansvar på dette punkt, og det er mit indtryk, at der ude omkring i landets kommuner er forståelse for og vilje til at arbejde efter lovens hovedprincip. Jeg kom også over for børneværnsmedlemmerne ind på, at selv om institutionsanbringelse ofte er rigtig som første led i forsorg uden for hjemmet, er børneværnenes opgave ikke løst ved denne anbringelse. Der må gøres et fortsat arbejde på enten at muliggøre barnets hjemgivelse eller, hvis varig forsorg viser sig påkrævet, da at søge anbringelsen ændret til familiepleje.

For at støtte børneværnene i dette arbejde har jeg taget skridt til at søge antallet af børneværnskonsulenter fordoblet, således at der bliver konsulenter til rådighed for børneværnene over hele landet, og disse konsulenter vigtigste opgave er jo at hjælpe til, at forsorgen gennemføres på den mest hensigtsmæssige måde, herunder anbringelse i familiepleje, så vidt det er muligt. Hos plejhjemsforeningerne kan børneværnene få støtte, når det gælder om at finde egnede plejhjem. For få år siden blev der gennemført en forbedring af statens støtte til plejhjemsforeningerne. Det er glædeligt at se, at denne forbedring nu synes at bære frugt i form af modernisering og udvidelse af foreningernes arbejde; f. eks. har en forsorgsordning i Holbæk amt vist så gode resultater med mindre familie-pensioner, at flere plejhjemsforeninger har taget dette arbejde op. Jeg vil også gerne nævne, at der i tre amter er ansat særligt personale med den opgave at medvirke til effektivisering af vort plejhjemsarbejde.

Endelig må der, som det ærede medlem var inde på, være mulighed for at yde central støtte, d. v. s. at direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen i sit pædagogiske arbejde ved besøgene i hjemmene må drøfte med forstandere og medarbejdere muligheden for børnenes anbringelse. Derfor vil jeg søge at styrke direktoratets inspektørkorps.

Med de foranstaltninger, jeg her nævner, tror jeg vi er på rette vej. Jeg vil dog gerne fremhæve, at arbejdet med at hjælpe familier til selv at klare forsørgelsen og opdragelsen af børnene stadig må have første prioritet.

Nathalie Lind: Jeg takker den højtærede socialminister for denne redegørelse. Jeg var jo på grundlag af forhandlingerne ved lovens behandling her i folketinget, som jeg har gjort mig bekendt med, klar over, at der ikke var uenighed om lovens principielle sigte. Det, jeg var interesseret i at få at vide — og jeg takker for redegørelsen herom — var, hvilke praktiske foranstaltninger man havde foretaget for at sikre, at administrationen gik i de rigtige baner, og jeg er taknemlig for at høre, at man fortsat vil søge at sætte ind for at hindre, at der i fremtiden bliver det samme antal glemte børn i børneinstitutioner som hidtil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til justitsministeren:

„Vil ministeren overveje at fremsætte forslag om ophævelse af straffelovens § 110 d?“

Poul Dam: Offentligheden har i det sidste par uger beskæftiget sig med demonstrationerne mod den spanske statschef, general Franco. Disse demonstrationers tendens kan ikke have vakt særlig opsigt, for der kan ikke være mange her i landet, som er uenige i bedømmelsen af det spanske system.

Det har derimod vakt nogen forbavselse, at man overhovedet kan overveje retsforfølgning mod disse demonstranter, og navnlig at det skulle ske med hjemmel i straffelovens § 110 d. Der var vel nok nogle af os, der kunne huske, at denne paragraf — og den indstilling, der ligger bag den — spillede en vis rolle i 1930'erne, men vi troede vel, at